

50 років тому Черкаський «Азот» виробив першу продукцію

Актуально

14 березня цього року виповнилося 50 років з дня отримання першого аміаку на Черкаському «Азоті», що входить до холдингу OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF). За півстоліття підприємство стало одним з найпотужніших виробників мінеральних добрив в Україні.

ПАТ «АЗОТ» сьогодні – це сучасне соціально відповідальне підприємство, що динамічно розвивається, застосовує в роботі новітні технології та обладнання. Завдяки його успішній роботі українські аграрії забезпечуються якісними добривами, підтримується економіка регіону й країни в цілому.

Детальніше на **4 стор.**

Економічні показники лютого

У лютому напрацьовано товарної продукції у порівняльних цінах на 101,4 відсотка, у діючих цінах – на 104,5 відсотка. Зокрема, аміаку вироблено на 101,1 відсотка. І цех А-3, і А-5 справилися з плановими зобов'язаннями лютого. Аміачної селітри напрацьовано – на 104,8 відсотка. План місяця з виробітку карбаміду виконав колектив цеху М-2. Карбамідо-аміачної суміші напрацьовано на 154 відсотки, слабкої азотної кислоти – на 105 відсотки, рідкого кисню – на 105,9 відсотка, двоокису вуглецю – на 121 відсоток.

Всього товарної продукції у порівняльних цінах за два місяці поточного року вироблено на 102,5 відсотка.

Читайте в номері

Дмитро Фірташ: «У великій політиці мене не буде»	2
Перший черкаський аміак відвантажили залізницею	6
У школі кадрового резерву пройшли навчальні сесії	7
Серед азотівців визначили кращих шахістів	8
Ветеранів привітали з ювілеєм «Азоту»	16

Презентовано Агентство з модернізації країни

3
стор.

Дмитро Фірташ під час міжнародного форуму «Україна завтра», що пройшов на початку березня у Відні, презентував Агентство з модернізації України.

Дмитро Фірташ: «У великій політиці мене не буде»

Вихід з кризи в Україні буде знайдено, коли розпочнеться відкритий діалог України, Європи та Росії. Про це сказав Дмитро Фірташ в інтерв'ю телеканалу Euronews. Відверта бесіда про місце України в геополітиці, про стан української економіки, про реформи та газовий ринок.

— Яка Ваша точка зору з приводу нинішньої ситуації в Україні — економічної і політичної?

— Ситуація дуже складна. Вона засвідчує наявність дуже глибоких проблем і той факт, що ми не скористалися тими можливостями, які мали. Насамперед, у нас дуже складна економічна ситуація. І по-друге, життя засвідчило, що ані вибори президента, ані вибори до парламенту не дали бажаних рішень. Ми не можемо отримати реформи, ми не можемо отримати жодного результату, і врешті-решт страждають люди, страждає бізнес, страждає населення, страждають усі. На мій погляд, треба виправити все те, чого ми не зробили за попередні 23 роки. Ми повинні це зробити упродовж наступних 23 років, створити програми, які допоможуть нам вирішити ті проблеми, з якими ми сьогодні зіштовхуємось. Це стосується і конституційних реформ, і економічних реформ — це великий шлях, яким ми повинні пройти.

— Щодо реформ. Які саме реформи необхідні, якщо Ви говорите про те, що щось не було зроблено в минулому і зараз вкрай необхідно це зробити?

— Я не приховую свого глибокого переконання, що Україна потребує реконструкції. Мені здається, що нам потрібна якась нова система — чи федеральний устрій, чи польська система, чи німецька, чи австрійська, але вона має остаточно розставити крапки над «і». Тобто я вважаю, що ми повинні віддати регіонам більше повноважень. Без цього не буде жодних реконструкцій і жодної модернізації країни. Зараз вже не варто обговорювати те, що відбувається. Нам треба обговорювати що робити далі. Очевидно, що країна перебуває у стані колапсу. Тобто ми фактично — банкрути. На жаль, уряд нічого не зробив з реформами. А головне що? Щоб війна скінчилась, я сподіваюсь.

Дмитро Фірташ дає інтерв'ю каналу «Euronews»

— Є певна низка реформ, які уряд так чи інакше вже оприлюднив. Зокрема, йшлося про реформи в секторі енергетики. Дуже зараз багато говорять про поставки газу. Наскільки зараз українська влада покладається на Європу в цьому питанні?

— Як показує досвід, треба розуміти предмет того, чим займаєшся. На жаль, наш уряд дуже поверхово розуміє цей процес і не до кінця усвідомлює, що він сам робить. Ті сильні сторони, які вони мають, не використовують, а навпаки дозволяють робити себе слабкими і створюють проблеми для Європи. Чому? Тому що коли ми кажемо, що можемо взагалі обійтися без російського газу, — це цілковита брехня.

— Це неправда?

— Я не вірю в це. Я вважаю, що ми повинні використовувати свою ситуацію як механізм, інакше, за гіршого розвитку подій: Росія рано чи пізно приведе європейців до того, що вони погодяться або ж на Південний потік, або ж ще на якийсь потік. Вони не захочуть бути заручниками тієї ситуації, в якій ми сьогодні перебуваємо.

— Ми завжди чуємо, коли йдеться про газ, — або Росія, або Європа. Інших варіантів немає?

— Ви знаєте, немає третього варіанту. І Європа, і Україна, і

Росія повинні сідати і розмовляти, подобається ми один одному, чи ні. Було зрозуміло, що коли Україна йшла в Європу, не можна було не враховувати інтереси Росії. І треба було з Росією паралельно розмовляти. Україна теж саме повинна була зробити. І сьогодні, з одного боку, ми отримали політичне рішення, з іншого боку, його відклали на рік або на два, і все одно намагаються окремо розмовляти з Росією. Навіщо ця спекуляція? Давайте сяємо, і спокійно все з'ясуємо, де наші проблеми, що хоче Росія, що хоче Україна, що хоче Європа, і давайте відкрито обговоримо цю ситуацію. Нам треба об'єднатися, нам треба зробити одну гру, один ринок.

— Нещодавно міністр економіки України в інтерв'ю журналісту «Євроньюз» в Києві говорив, зокрема, про співпрацю з «Газпромом». Про те, що наразі ця співпраця є прямою і стала більш простою та прозорою, через те, що немає посередництва. І він згадав «РосУкрЕнерго». Ви якось прокоментуєте цю заяву?

— Можна я поставлю питання: коли стає все простіше, і немає посередників, що повинно статися? Як мінімум, повинна з'явитися гарантія щодо постачання газу. Друге — як максимум, повинна з'явитися ціна газу, правильно? Що ми

з вами сьогодні маємо. Я не знаю, про що він говорить, я не хочу зараз його критикувати, це буде неправильно. Але я можу сказати, що коли був «РосУкрЕнерго», питання газу ніколи не стояло. Європа була з газом, підземні сховища були повні. Ціна газу в Україну становила 179 доларів. Тому я не розумію, про що вони говорять, і мені не соромно. Я ніколи не заробляв гроші в Україні, я заробляв гроші поза Україною, і вкладав гроші тільки в Україну.

— Не може не спитати Вас: на якій стадії розслідування в США?

— Все, що я можу сказати, це те що ні я, ні моя група ніколи не робили жодних кримінальних речей, я в цьому впевнений, і ми це доведемо. Друге — я вважаю, що це політичний тиск, що комусь було дуже вигідно, щоб я не брав участь в українській політиці, щоб я не був удома, бо знали мою точку зору і розуміли, як я буду себе відповідно вести. Я чітко кажу, що потрібно провести конституційну реформу. Я говорю про те, що потрібно сідати втрих і розмовляти. Тобто, у мене є своя позиція.

— Але скажімо, завтра справа закривається, і все (звинувачення) знімається. Немає абсолютно нічого. Ви повернетеся в Україну? Завтра, післязавтра?

— Я можу сказати так: для мене Україна — це мій дім. Якби я хотів жити в якійсь іншій країні, я міг зробити це добровільно, сам, тисячу разів. Але я ніколи цього не робив.

— Чи є у Вас прямі політичні амбіції?

— Ні, я ніколи не був у політиці. У мене ніколи не було бажання стати політиком, я ніколи не хотів бути чиновником. Я цього не вмю робити. Мені подобається бізнес, тому я цим і займаюся.

За матеріалами «Euronews»

План з порятунку України: Дмитро Фірташ розповів, як зібрати 300 млрд доларів

У Відні під час міжнародного форуму «Україна завтра» було презентовано Агентство з модернізації України, яке через 200 днів має представити чіткий план розвитку країни.

Дмитро Фірташ, презентуючи Агентство з модернізації України на міжнародному форумі «Україна завтра», зазначив, що країні потрібні реформи і чіткий план порятунку економіки.

— Ми повинні взяти для себе орієнтир і рухатися вперед. Ми повинні задати планку і визначити, де Україна має бути через 25 років. Якщо подивитися на приклад Польщі, Східної Німеччини, наприкінці 80-х ми були в однакових умовах з тією ж Польщею. Але вони взяли на себе відповідальність приймати необхідні тоді рішення. Ми бачимо, де зараз Польща. І обговорюючи з колегами досвід сусідньої країни, ми говорили, що у них було два варіанти — сподіватися на диво або робити все самостійно. І думаю, що цей принцип ми повинні взяти на озброєння. Я вважаю, що диво — це, звичайно, добре, але треба брати все у свої руки. Ми не знаємо, звичайно, всіх проблем, з якими зіштовхнемося. Але в українців є хороша приказка: «Очі бояться, а руки роблять», — зазначив голова Федерації роботодавців України Дмитро Фірташ.

Також Дмитро Фірташ розповів про основні завдання, які спрямовані на порятунок країни.

— Основне завдання — надати план конкретних рішень, реконструкцій, які потрібні Україні. Це має бути масштабний план, який ми повинні реалізувати в країні, щоб її врятувати. Ми повинні вирішити питання конституційної реформи, економічної модернізації, — сказав Дмитро Фірташ.

Дмитро Фірташ підкреслив, що важливо почати з конституційної реформи, оскільки без вирішення цього завдання не можна нічого змінити.

— Якщо подивитися на час, коли ми були президентсько-парламентською республікою, у нас завжди був закладений конфлікт між прем'єром і пре-

Виступ Д.Фірташа на Міжнародному форумі «Україна завтра»

зидентом незалежно від того, яке прізвище було. Це говорить про те, що нечітко розподілені повноваження влади. Не кожен знає, що він повинен робити. Крім того, важливо розробити вдалу модель, яка повинна дати великі повноваження регіонам. Я поки не знаю точно, якою вона має бути. Може, нам підійде польська модель, або Австрії, чи Німеччини. Але це дуже важливе і пріоритетне завдання для агентства, — зазначив бізнесмен.

Друга складова плану порятунку країни — це економічний блок, зокрема, йдеться про податки.

— Будь-який інвестор — чи український, чи європейський повинен розуміти, чому він робить інвестицію в Україні, що він одержує взамін. Україна має хороші ресурси, високоосвічених людей, можливості — це важливі складові, на які ми повинні зробити акцент. В тому числі, мають бути привабливими і податки, — вважає Дмитро Фірташ.

Дмитро Фірташ зазначив, що важливою складовою програми буде те, що вона буде відпрацьована протягом двохсот днів.

— Це говорить про те, що всі повинні об'єднатися і разом, починаючи від Агентства мо-

дернізації України, європейських і українських експертів, інститутів, федерацій, академіків, бути як одне ціле, — закликав Дмитро Фірташ.

Бізнесмен розповів, що за ці двісті днів необхідно розробити програму, розуміючи, що в банківській системі, в бізнесі, недостатньо ресурсів. Тому Дмитро Фірташ в рамках програми з порятунку України збирає 300 млрд доларів інвестицій для України.

— У системі немає крові, нам треба її туди закачати. Проводячи реформи, ми повинні створити інвестиційний фонд, в якому буде не менше 300 млрд доларів. Україна — велика держава. І ми розуміємо, що потрібні великі гроші. За ці 200 днів ми повинні попрацювати з інвесторами та залучити фінансування як від європейських, так і від українських сторін. Але програма не повинна бути відірвана від бізнесу. Важливо, щоб бізнес розумів, за яких умов він інвестує в Україну, — пояснив голова Федерації.

Дмитро Фірташ підкреслив, що треба приділити особливе значення розвитку бюджетної сфери, оскільки зараз сформувався величезний дефіцит бюджету і існує багато проблем.

Для довідки

Міжнародний форум «Україна завтра» провела у Відні Федерація роботодавців України за участю найбільших профспілкових організацій України.

Мета форуму — обговорити механізми залучення в країну багатомільярдних інвестицій для реалізації плану модернізації України. Захід організовано для того, щоб налагодити діалог з європейськими країнами для отримання підтримки в питаннях проведення реформ, відновлення економіки України і залучення необхідних для цього інвестиційних ресурсів.

У роботі форуму взяли участь понад 250 впливових бізнесменів і політиків з України, Австрії, Великобританії, Німеччини, Польщі, Франції. В якості партнерів для діалогу щодо виведення економіки України з кризи європейська еліта розглядає українських роботодавців і профспілки.

— Необхідно розуміти, що людям треба жити. Через 25 років — це добре, але нам треба щодня робити величезні кроки, щоб щодня ми могли бачити поліпшення ситуації і рівня життя, — сказав він.

Дмитро Фірташ в кінці презентації відзначив, що, незважаючи на всі болісні відносини з Росією, Україна повинна стати не плацдармом, а мостом між Європою, Росією та Азією. Бізнесмен підкреслив, що це сила нашої позиції, яку повинна підтримати Європа.

— Ми повинні зробити єдиний ринок, а не дивитися в одну або іншу сторону, — завершив бізнесмен.

За матеріалами «Сегодня»

ПІВСТОЛІТТЯ ТОМУ ЧЕРКАСЬКИЙ «АЗОТ» виробив першу продукцію

14 березня цього року виповнилося 50 років з дня отримання першого аміаку на Черкаському «Азоті», що входить до холдингу OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF). За півстоліття підприємство стало одним із найпотужніших виробників мінеральних добрив в Україні.

ПАТ «АЗОТ» сьогодні – це сучасне соціально відповідальне підприємство, що динамічно розвивається, застосовує в роботі новітні технології та обладнання, має висококваліфікований професійний колектив та високий рейтинг у своїй галузі.

Першу продукцію 14 березня 1965 року дав щойно збудований цех з виробництва аміаку А-1. Ще через п'ять років закінчилося будівництво цеху А-3, пуск якого відбувся 15 березня 1970 року. На той час це було унікальне в технологічному плані й потужне виробництво, в основу якого покладено французький проект. За 20 років було побудовано практично всі виробництва підприємства: аміачної селітри, капролактаму, карбаміду, карбамідо-аміачної суміші (КАС).

Сьогодні більшу частину виробленої продукції Черкаський «Азот» постачає українським аграріям. Щоб забезпечити достатню для країни кількість добрив, підприємство практично увесь останній рік працює на повну потужність, зупиняючи цехи лише для проведення планових капітальних ремонтів. Зокрема в 2014 році вироблено 920,6 тис. тонн аміачної селітри, 129,1 тис. тонн товарного аміаку, 250 тис. тонн КАСу. 71,1% всієї виробленої торік продукції було відвантажено на внутрішній ринок.

Такі виробничі навантаження вимагають і значного вкладення коштів у ремонт та модернізацію обладнання.

— За останні роки обсяги інвестицій холдингу OSTCHEM у виробництво Черкаського «Азоту» склали більше 600 млн. гривень, — розповідає Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Складов. — Завдяки цьому вдається збільшувати продуктивність обладнання, знижувати енергоємність вироботки продукції, підвищувати безпеку виробництва. Так, у цеху А-3 лише за останні 5 років показники споживання природного газу на тону продукції знизилися з 1113 до 970 м³, електроенергії — з 742 кВт до 731 кВт. Такі приклади можна наводити і стосовно інших цехів.

Програма подальшого розвитку ПАТ «АЗОТ» передбачає реалізацію низки інвестиційних проектів, які стосуються насамперед технологічних цехів. Зокрема запланована модернізація печі первинного риформінгу в цеху з виробництва аміаку А-5. Під час модернізації буде проведена планова

заміна реакційних труб, заміна передаточного колектора й теплової ізоляції. Загальний обсяг капіталовкладень перевищить 200 млн. грн.

З метою підвищення рівня виробничої безпеки у цеху К-3 планується будівництво нового блоку розділення повітря. Щоб привести обсяг викидів до норм європейського законодавства, які значно суворіші, порівняно з вітчизняними, на «Азоті» буде проведена модернізація газоочисних установок. Працює підприємство і над розробкою інвестиційної програми

було збудовано тролейбусне депо, прокладено тролейбусні лінії, побудовано злітну смугу аеропорту, ПК «Дружба народів», який став осередком культурного, мистецького життя й дитячої творчості.

Підприємство й нині реалізує багато соціальних проектів у місті: капітальний ремонт і реконструкція Палацу культури «Дружба народів» та площі біля нього, шефство над десятима черкаськими школами, встановлення дитячих та спортивних майданчиків власного виробництва та ін.

Сучасне обладнання в оновленій їдальні №4

з модернізації очисних споруд, над оптимізацією режиму водоспоживання та водовідведення на території підприємства, що дозволить знизити обсяги забору води з Дніпра і, відповідно, зменшити обсяг промислових стоків.

Черкаський «Азот» завжди відіграв величезну роль у формуванні та розбудові міста. За його участі в Черкасах будувалися житлові будинки, дитячі садочки, дороги, прокладалися комунікації... Завдяки «Азоту»

ПК «Дружба народів» — справжня окраса міста

Дбають на підприємстві й про соціальний захист своїх працівників. В тому числі — про ветеранів, які всі свої активні роки трудової діяльності присвятили будівництву, розвитку і становленню рідного підприємства, започаткували багато династій хіміків. Сьогодні понад 2000 ветеранів підприємства об'єднані в Благодійний фонд ПАТ «АЗОТ».

За свою багаторічну історію Черкаський «Азот» постійно розвивався, його стабільна робота завжди була гарантією соціально-економічного розвитку регіону й країни в цілому.

Наталія Бакалова,
Максим Батир

Шановні ветерани «Азоту», дорогі хіміки!

ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM – одне з найбільших хімічних підприємств України, яке вперше випустило свою продукцію 14 березня 1965 року.

У квітні 2011 року ПАТ «АЗОТ» увійшов до холдингу OSTCHEM, що об'єднує активи азотної хімії Group DF Дмитра Фірташа.

Вся історія становлення та розвитку заводу – це приклад самовідданої праці, відданості й любові до життя багатьох поколінь азотівців – ровесників заводу, засновників династій і тих, хто забезпечує його сучасний розвиток. Навіть у складні часи колектив підприємства, якому під силу вирішення будь-яких найсерйозніших завдань, залишався згуртованим, працьовитим і надійним.

Завдяки накопиченому за півстоліття досвіду, «Азот» сьогодні є флагманом вітчизняної хімічної промисловості та гордістю України, одним з найбільших вітчизняних виробників мінеральних добрив, що спеціалізується на випуску аміачної селітри, карбаміду, аміаку, КАС, беззмінний лідер на внутрішньому ринку аміачної селітри.

Від імені OSTCHEM сердечно вітаю ветеранів «Азоту» зі знаменною датою – 50-річчям з дня пуску перших цехів аміаку! Прийміть вітання зі святом, щиро вдячність і повагу за вашу працю! Бажаю вам найміцнішого і доброго здоров'я, оптимізму, впевненості в завтрашньому дні, щастя та родинного благополуччя!

Дякую вам за працю і відданість своїй професії!

З повагою Генеральний директор OSTCHEM Олександр Халін

Уважаемые коллеги-«азотовцы»!

От имени трудового коллектива, Правления ЧАО «Северодонецкое объединение Азот» и от себя лично поздравляю ваше предприятие с 50-летием производственной деятельности!

14 марта 1965 года — одна из самых знаковых дат для химической промышленности нашей страны. Именно в этот день Черкасский «Азот» произвел свою первую продукцию — аммиак. За прошедшие с тех пор 50 лет предприятие добилося многочисленных трудовых успехов, внесло и вносит огромный вклад в развитие города Черкаassy.

Сегодня ПАО «АЗОТ» (г. Черкаassy) — одно из крупнейших предприятий не только химической отрасли, но и всей украинской промышленности. Также ее высокое качество отлично известно потребителям во многих странах мира: США, России, Италии, Турции, Китае, Индии, Бразилии, Словакии, Литве, Австралии, Индонезии и др.

На протяжении всей 50-летней истории родного предприятия черкасские химики активно сотрудничают с работниками родственного Северодонецкого «Азота». Наши коллективы постоянно обменивались опытом, многие северодонецкие специалисты впоследствии трудились в Черкассах и внесли значительный вклад в развитие местного «Азота».

В день Золотого юбилея желаю замечательному трудовому коллективу Черкасского ПАО «АЗОТ» стабильных производственных успехов, уверенного дня сегодняшнего и светлых перспектив, огромного счастья, мира, новых выдающихся достижений!

С уважением Леонид Бугаев,
Председатель Правления ЧАО «Северодонецкое объединение Азот»

Шановні азотівці та ветарани праці!

Сердечно вітаю вас із нагоди відзначення 50-річного виробничого ювілею вашого рідного підприємства.

Щирісірдно бажаю вам миру та злагоди, добробуту та життєвого оптимізму, стійкості духу та наснаги для нових звершень. Нехай ваше підприємство досягає ще багатьох вершин розвитку, набуває нових надійних партнерів, досягає рекордів у випуску високоякісної продукції.

Нехай ніякі негаразди не зупинять вас на шляху до нових перемог, а ваш виробничий літопис і надалі поповнюється яскравими сторінками знакових трудових досягнень, цілеспрямованої колективної праці, визначальних перемог в ім'я розбудови та процвітання підприємства.

Михайло Заблуда, Голова
Правління ПАТ «Рівнеазот»

РАЗОМ З «АЗОТОМ» БУДУВАЛАСЯ ЗАЛІЗНИЦЯ, якою «пішов» перший аміак

Більше 78 мільйонів тонн продукції перевезли за 50 років своєї роботи залізничники ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM. Дата заснування залізничної служби підприємства збігається з датою його пуску, адже без транспортного сполучення відвантажувати продукцію було б неможливо. Перший отриманий «Азотом» аміак доставили аграріям саме залізницею.

Ветерани праці цеху М.Щербатюк та Л.Гордієнко

Після того як у 1973 році залізничний цех став окремим підрозділом підприємства, його очолив М. Є. Володченко. Потім керівником цеху було призначено А.Р. Вакулєнка. Пізніше у різні роки залізничну службу «Азоту» очолювали Д.І. Коливай, О.С.Струєвич, Г.В. Дихно.

І нині близько 90 відсотків усіх вантажів на підприємстві перевозяться залізничним транспортом. Його річний вантажообіг складає 1,5 – 1,6 мільйона тонн. Залізничні колії, як артерії, підходять до всіх основних виробничих цехів, забезпечуючи підвезення до них необхідних матеріалів та сировини і відвантаження готової продукції. Протяжність залізничної магістралі підприємства – майже 40 кілометрів.

— Спочатку залізнична служба входила до складу автотранспортного цеху, а в 1973 році був утворений окремий структурний підрозділ, — розповідає начальник залізничного цеху «Азоту» Максим Скорик. — Сьогодні в нас ще працюють ветерани, які пам'ятають всі етапи розвитку й становлення нашої служби, які багато зробили для цього і своєю працею, і підготовкою молодих кадрів.

З теплотою та вдячністю згадують в цеху й тих ветеранів, які вже пішли на заслужений відпочинок. Серед таких авторитет-

них гальмівної системи тепловоза. А ще був не байдужий до життя колективу, займався художньою самодіяльністю. Пам'ятають у цеху й ветеранів праці Валентина Нінова, Володимира Беляєва, Бориса Корсунова, Петра Євтушенка. Більше 30-ти років пропрацювали прийомоздавальниками вантажу та багажу Ніна Зеленько, Марія Сітало, Лідія Красноплахта, Ольга Булава, Людмила Олійник, а ветерани праці Катерина Кузнєцова та Ганна Перетятко трудяться й досі.

До речі, робота прийомоздавальника та чергового

з початку утворення цеху і донині працюють маневрові диспетчери Василь Борзинець та Василь Селянко.

— Прийшов працювати на «Азот» після закінчення технікуму, потім відслужив у армії і знову повернувся на роботу, — розповідає Василь Борзинець.

— До 1989 року працював складачем потягів, потім перейшов працювати диспетчером. Робота ця дуже відповідальна і часом непроста, але цікава.

Справу батька продовжив старший син Василя Івановича — Руслан, який також працює диспетчером у залізничному цеху. Трудяться в цьому структурному підрозділі й інші династії азотівців. Одна з найбільших — династія Старових. Віра Ничипорівна Старова багато років пропрацювала в цеху комірником. Її син, Анатолій Миколайович, — слюсар з ремонту рухомого складу, дочка, Анна Миколаївна, працює в ЦВТК, а чоловік трудився в цеху електропостачання.

Родина Перетятків — це взагалі династія залізничників. Анна Сергіївна трудиться прийомоздавальником вантажу та багажу, її чоловік, Григорій Миколайович, — слюсарем з ремонту рухомого складу, а син Олександр — помічником машиніста.

Вдвох з сином трудяться в залізничному цеху і ветеран праці, слюсар рухомого складу Анатолій Запорожець. Володимир Анатолійович працює помічником машиніста.

Всьому колективу залізничників — вітання з півстолітнім ювілеєм їхньої служби. Нехай все вдається, робота приносить нові досягнення та перспективи. А ветеранам цеху — величезна вдячність за наполегливу працю, за те, що вболівали і вболівають за успіх спільної справи!

Наталія Бакалова

Колектив служби колії на чолі з В.Горохівським (у центрі)

У Школі кадрового резерву ПАТ «АЗОТ» ПРОЙШЛИ ПЕРШІ НАВЧАЛЬНІ СЕСІЇ

На Черкаському «Азоті», що входить до холдингу OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF), відкрилася Школа кадрового резерву. В березні комплексне навчання вже пройшли 82 спеціалісти. Ці працівники увійшли до кадрового резерву і в перспективі зможуть стати керівниками середньої ланки.

Відбір резервістів проходив упродовж минулого року. На основі результатів проведеного аудиту та завдяки застосуванню новітніх підходів, зокрема наукових, було створено пул спеціалістів для заміщення керівних посад середньої ланки в усіх виробничих цехах, а саме: начальник зміни, відділення, установки, начальника цеху та заступник, інженер-технолог, механік, енергетик.

— Було обрано вже сформованих професіоналів із високим рівнем мотивації, які прагнуть реалізувати свої амбіції й досягти ще кращих виробничих результатів і показників. Такі спеціалісти з першого дня призначення на посаду зможуть ефективно виконувати свої функції, — зазначає директор департаменту з управління персоналом Ігор Сергієнко. — Зараз же ми маємо час, щоб спрямувати всі можливі ресурси на їхню підготовку й розвиток. Саме з цією метою на базі підприємства було організовано Школу кадрового резерву.

Усіх резервістів розділили на чотири групи, залежно від рівня майбутньої посади. Сама ж програма Школи сформована за модульним принципом.

Кожен із семи модулів присвячений конкретній тематичі — управління персоналом, трудове законодавство, соціальна політика підприємства, економіка, інтегрована система менеджменту та якості, основи психології, інновації в технології та технологічний процес.

— Ми відійшли від університетських традицій і лекційного формату. Модуль — це своєрідний міні-тренінг, який передбачає наявність практичних сесій. Згідно з нашими рекомендаціями, блок завдань має складати не менше 30% аудиторного часу, — розповідає начальник сектора по роботі з кадровим резервом Марина Оводова. — До речі, ми не запрошували зовнішніх експертів. Всі викладачі Школи — найкращі спеціалісти «Азоту». Вони можуть не тільки дати теорію, але й показати як же застосовувати її на практиці, враховуючи особливості саме нашого підприємства. Зовнішні експерти не володіють такими нюансами. Можливо в подальшому ми залучатимемо й відомих тренерів, однак поки що це не на часі.

Над розробкою модуля тренери працювали самостійно,

Командні ігри — практична складова модуля з психології

консультуючись зі спеціалістами сектора по роботі з кадровим резервом. При цьому вони враховували цілі та завдання підприємства, положення про цех, посадові інструкції працівників виробничих цехів, а також нормативно-правові документи ПАТ «АЗОТ». Форму подачі теоретичного матеріалу викладачі обирали на власний розсуд, однак обов'язково мали підготувати для слухачів Школи додаткові матеріали — форми документів, алгоритми дій в тій чи іншій ситуації, законодавчі акти та документи, якими вони зможуть послуговуватися в роботі.

— Досвід проведення лекцій для виробничників я вже мав. Єдине — значно розширилася аудиторія. Це майбутні інженери — еліта нашого підприємства, тому вибір теми був абсолютно логічним і цілком виправданим. У теоретичній частині ми зупинилися на життєвому циклі продукції, на якому, власне, й ґрунтується технічна політика будь-якого підприємства, та на запровадженні сучасних енергоефективних технологій, оскільки від цього залежить конкурентоздатність добрив на ринку,

— зазначає заступник начальника технічного відділу, викладач Школи кадрового резерву Олег Бурлака. — В практичній частині модуля резервісти вчилися розраховувати економічний ефект та період окупності організаційно-технічного заходу. Не залишилися вони і без домашнього завдання. Я запропонував їм подати нам на розгляд невеликі рацпропозиції. Можливо деякі з них ми потім запровадимо на виробництві.

Після проходження навчання спеціалісти мали заповнити опитувальний лист ефективності модулів. Зведений аналіз анкет засвідчив високий «рівень акредитації» Школи. Оцінювання проводилося за трьома категоріями: «Зрозуміло» (результат — 9,12 бала з 10 можливих), «Цікаво» (8,98 бала), «Корисно» (9,27 бала). Екзамени програмою навчання не передбачені. Однак після кожного модуля «студенти» заповнювали опитувальні листи, аби викладач міг дізнатися наскільки вони засвоїли поданий матеріал.

— Особисто мені дуже сподобався формат. Самому було б складно в усьому розібратися. Інша справа, коли тобі все пояснюють досвідчені спеціалісти. Так інформація краще сприймається й швидше засвоюється, порівняно з самостійним вивченням сухої книжної теорії. Під час лекції можна задати уточнююче запитання, подискутувати на професійному рівні, — говорить апаратник конверсії цеху А-3, слухач Школи Василь Ключко. — Це додаткова можливість отримати нові знання й досвід фактично без відриву від роботи.

Закінчення навчання в Школі підтверджується документально. Усі резервісти отримали відповідні сертифікати.

Максим Батир,
фото автора

Слухачі Школи кадрового резерву отримали перші сертифікати

На Черкаському «Азоті» визначили кращих шахістів

17 березня в спорткомплексі підприємства пройшли ігри першості ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM. Шахові партії розіграли 16 учасників із різних структурних підрозділів.

Призери першості ПАТ «АЗОТ» з шахів

Усіх своїх суперників, як і торік, обіграв інженер сектору економічної безпеки служби директора з режиму та безпеки, кандидат у майстри спорту з шахів Владислав Пономаренко. «Срібним» призером турніру став старший майстер КВПіА цеху К-2 Віталій Івашенко, «бронзовим» — старший майстер

зміни цеху К-2 Віталій Єдін. За ходом ігор спостерігав суддя національної категорії Юрій Фомін.

— В шахи я почав грати ще в першому класі. Навчався в заслуженого тренера України Володимира Калужина. За моїми плечима чимало професійних турнірів. Тричі ста-

вав чемпіоном Харкова серед школярів. У 1984 році грав за збірну України на всесоюзній спартакіаді школярів у Ташкенті. До речі, там я жив в одній кімнаті із Василем Іванчуком — одним із найсильніших українських шахістів, який має титул міжнародного гросмейстера, — розповідає Владислав Пономаренко.

Своєму захопленню чоловік приділяє достатньо уваги і сьогодні. Коли є вільний час, бере участь в заочних турнірах на інтернет-сайті «Шахматная планета». Також він має пристойну колекцію професійної літератури, яку регулярно поповнює. Серед останніх надбань — книга Григорія Левенфіша та Василя Смилова «Теорія турових закінчень». Знайти її в радянські часи було доволі складно. Самі шахи спортсмен не колекціонує, однак кілька наборів для різних випадків все ж таки має — дерев'яні, магнітні та кишенькові.

Час від часу Владислав Леонідович бере на себе ще й роль тренера. Майстерності гри в шахи він почав навчати 5-річного сина Андрія, якому поки що не вистачає посидючості.

— Наскільки мені відомо, зараз в багатьох цивілізованих країнах порушують питання стосовно введення до шкільної програми гри в шахи. Такі діти швидше розвиваються, порівняно зі своїми однолітками, — зазначає Владислав Пономаренко. — Це не тільки логіка й інтуїція. Вони змалку вчаться важливій рисі характеру, яка не притаманна часом навіть дорослим, — вмінти достойно програвати й робити правильні висновки.

У перспективі переможець чемпіонату «Азоту» хотів би поекспериментувати й провести сеанс одночасної гри в шахи наосліп з 5 суперниками.

Максим Батир,
фото Наталії Бакалової

Флешмоб

ЦДТ привітав жінок зі святом

Вихованці Центру дитячої творчості ПАТ «АЗОТ» привітали всіх жінок міста з 8 Березня. Для поздоровлення вони обрали вже традиційну форму — флешмоб.

— Після нашого виступу в День закоханих представники «Любави» запропонували підготувати номер і для святової програми до 8 Березня, — зазначає директор ЦДТ Людмила Дивнич. — Діти сприйняли цю ідею на «ура». Часу звичайно залишалось не так і багато, однак, враховуючи попередній досвід, ми швидко підготували нову костюмовану постановку.

Юним, але вже досвідченим артистам цього жанру вдалося передати глядачам настрій і позитивну енергетику.

Максим Батир

У підшефній «Азоту» школі пройшов конкурс краси

Напередодні Міжнародного жіночого дня в підшефній ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM загальноосвітній школі №22 обрали «Панну школи».

Конкурс провели серед учениць 5-6 класів (7 учасниць) та 7-8 класів (6 учасниць). Складався він із семи етапів. Оцінювало учасниць компетентне чоловіче журі — директор школи Руслан Ткалич, вчитель української мови та літератури Олександр Ярмоленко та помічник куратора ЗОШ №22, начальник служби колії залізничного цеху Валерій Горохівський. Обрати переможницю в кожній віковій групі було доволі складно. Всі дівчата вразили членів журі не лише красою, але й своїм інтелектом, ерудицією й талантом. Одним із найцікавіших був кулінарний «поєдинок». Якщо молодші

учасниці мали знатися тільки на рецептурі приготування борщу, то старшокласниці по-

винні були приготувати й презентувати страву на вибір.

За результатами всіх конкурсних випробувань почесний титул «Панна школи» в старшій групі здобула учениця 7-А класу Анастасія Гайфуліна, яка в більшості конкурсів продемонструвала свою перевагу. А от в молодшій групі переможницю обрали лише після останнього конкурсу. Нею стала учениця 5-А класу Анна Морозюк. Її однокласниця Катерина Капітунова отримала титул «Віце-панна школи».

Усі 13 учасниць конкурсу краси отримали солодкі подарунки від шефів ПАТ «АЗОТ».

Максим Батир

Майстер написав 200 портретів Шевченка

92-річний Федір Кучер із міста Сміла торік написав 200 однакових портретів Тараса Шевченка. За добу він продукує близько 15 робіт.

Навчаючись в школі, Федір Кучер на уроках малював олівцем портрети однокласників. Писати маслом почав тільки у 48 років. На художника чоловік ніколи не вчився. Ходив у музеї, придивлявся, як комбінуються кольори й тіні.

Намалювати 200 портретів Кобзаря до його 200-річчя минулого року Федір Гаврилович не встиг через інсульт. На прохання режисера Сергія Проскурні 126 готових робіт він передав до столичного «Мистецького арсеналу». Частина дописаних згодом портретів художник роздав бібліотекам і музеям Черкащини. Понад 20 подарував установам і знайомим. Декілька продав.

— Для портретів використовую не полотно. При намоканні воно розтягується, висихає й тріскається, — розповідає майстер. — Купую листи ДВП. Син робить з них овальні й прямокутні заготовки. Через копірку я накладаю на них малюнок.

Самодіяльний художник Федір Кучер за роботою

Фон тричі замальовую масляними фарбами на цинковому білілі, а вже потім — костюм і обличчя. Картину покриваю лаком. Завдяки такій техніці вона зберігатиметься століттями.

Федір Гаврилович має й інші захоплення. Він пише сатиричні й гумористичні вірші, спога-

ди. Видав уже близько десяти книг. Сім років тому опанував комп'ютер. До пенсії працював бібліотекарем, художником районного Будинку культури. Також вів драматичний гурток. Уміє грати на мандоліні, скрипці, балалайці, гармоші й баяні.

Джерело:
«Газета по-українськи»

Новини коротко

Клуб «Лілея» — із Кубком міста

Танцювальний конкурс, який проходив у спорткомплексі «Будівельник» зібрав понад 200 учасників. Серед них і танцювальні пари, і сольні виконавці спортивних бальних танців.

Турнір відбувся в Черкасах уже впрямі. Силами тут мірялися танцівники в усіх категоріях і вікових групах: від діток у віці до 5 років до дорослих пар.

За кількістю отриманих призових місць у рейтингових змаганнях головний кубок дістався танцювальному клубові «Лілея» (тренери Віра і Валентин Фролови, Ігор Дикий). Це вже четверта поспіль перемога клубу в Кубку Черкас.

Наші діти у числі кращих виконавців

Гімн України у виконанні черкаських дітлахів потрапив до десятки кращих в країні.

До 200-ї річниці з Дня народження композитора головної пісні держави Михайла Вербицького медійники зібрали відео найяскравішого її виконання. У списку — запис гімну вихованцями Черкаської спеціальної загальноосвітньої школи №37.

Черкащанка претендує на «титул»

Юлія Фесюк представитиме Черкащину на національному конкурсі краси «Королева України».

Учасниць відібрали з усіх регіонів України. Здобувши перемогу в цьому конкурсі або отримавши спеціальні титули, дівчата представлятимуть Україну на світових конкурсах: «Miss Earth», «Miss Model of the World», «Queen International». Мета національного конкурсу — пропаганда захисту навколишнього середовища.

Підтримати Юлію можна на офіційному сайті конкурсу queenukraine.com.ua.

Виступ гурту «Спів братів» підкорив Україну

Чотири хлопці з гурту «Спів братів» разом зі своїм батьком підкорили суддів телевізійного шоу «Україна має талант».

Родина Осичнюків із Черкас заспівала на телешоу «Україна має талант» авторську пісню на слова Тараса Шевченка «Тече вода з-під явора». Судді спершу не повірили, що всіх учасни-

ків гурту поєднують справжні родинні зв'язки, потім напівжартома побажали хлопцям знайти ще й вокалістку.

— Я вражений, бо у нашій родині разом вдається грати лише в монополію. Респект величезний, — не приховував свого здивування досвідчений суддя Ігор Кондратюк.

Усі члени журі сказали черкаським хлопцям однозначно «Так». За словами Слави Фролової, чоловічий колектив із Черкащини має стати окрасою всеукраїнського шоу й вартий того, аби потрапити на перші сторінки глянцевого журналу.

Джерело:
«Новини Черкащини»

ЗАЯВА ПРО НАМІРИ

Технічне переоснащення турбокомпресорної установки CO₂ в цеху М-2

1. Замовник — ПАТ «АЗОТ», м. Черкаси.

Поштова і електронна адреси — 18014, м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72. E-mail: let@azot.cherkassy.net. Факс: (0472) 54-01-46.

2. Місцерозташування майданчиків (трас) будівництва (варіанти)

Проект реалізується на території цеху карбаміду М-2 ПАТ «АЗОТ», в межах промислового майданчика, який у відповідності до Договору оренди землі від 03.12.2004, зареєстрованого 06.01.2005 за №040577500015, надано підприємству під промислову базу на території цеху.

3. Характеристика діяльності (об'єкта)

ПАТ «АЗОТ» має намір здійснити технічне переоснащення турбокомпресорної установки діоксиду вуглецю з дооснащенням її установкою випалювання «горючих» домішок з діоксиду вуглецю під тиском.

Вид будівництва — технічне переоснащення.

Для впровадження установки випалювання «горючих» необхідна організація наступних технологічних вузлів:

- перемикання існуючої установки випалювання «горючих», корп. 737, на естакаді Е8-138;
- скидання діоксиду вуглецю в атмосферу на естакаді А;
- регулювання рівня у гідрозатворі сепаратора поз. S-104, корп. 732;
- подачі кисню в колектор діоксиду вуглецю на всмоктування турбокомпресора поз. K-104, корп. 732;
- встановлення реактора випалювання «горючих» з діоксиду вуглецю, корп. 732;
- заміни холодильника I-го ступеня поз. K-104/1 турбокомпресора поз. K-104, корп. 732;

Якісний та кількісний склад діоксиду вуглецю, що надходить на установку випалювання «горючих» домішок (у перерахунку на сухий газ): - діоксиду вуглецю — 93-96%; - «горючих» домішок (водень + метан) — 1-2%; - кисню — 0,7-2 %; - азоту — 2-3%; - масова концентрація сірководню — не більше 1 мг/м³ (за нормальних умов).

Кінцевим продуктом від установки випалювання «горючих» домішок є очищений та охолоджений діоксид вуглецю. Ефективність очищення контролюється автоматичним газоаналізатором.

Очищений газ має наступний склад (у перерахунку на сухий газ): - діоксиду вуглецю — 93-96%; - «горючих» домішок (водень + метан) — не більше 0,05%; - кисню — 0,75-1 %; - азоту — 2,95-3,2%;

- масова концентрація сірководню, мг/м³ — не більше 1 (за нормальних умов).

Продуктивність установки — 26700 м³/год. Режим роботи — безперервний, 8640 годин в рік.

Стічні води з масовою концентрацією діоксиду вуглецю 1 мг/л (кислий конденсат, що утворюється при охолодженні діоксиду вуглецю) передаються на установку біологічної очистки цеху ОПСВ.

Відходи виробництва — відпрацьований паладієвий каталізатор, який періодично (1 раз на два роки) відправляється на афінаж

в спеціалізовану організацію, що має відповідну ліцензію.

4. Соціально-економічна необхідність планованої діяльності

Підвищення ефективності роботи агрегату карбаміду за рахунок виведення із експлуатації існуючого енерговитратного вузла випалювання «горючих» домішок з діоксиду вуглецю.

5. Потреби в ресурсах при будівництві і експлуатації

5.1. Земельних — у додатковому відведенні землі немає потреби.

5.2. Сировинних — неочищений газоподібний діоксид вуглецю від цехів з виробництва аміаку А-3 та А-5, максимальна витрата — 25 000 м³/год; кисень газоподібний технічний з витратою 500 м³/год при витраті 25000 м³/год діоксиду вуглецю з об'ємною часткою «горючих» 2%.

Під час будівництва будуть використовуватися пісок природний — 1,4 м³; щебінь — 2,3 м³; суміші бетонні — 9,0 м³; труби сталеві різної товщини і діаметру — 425 м, труби алюмінієві — 10 м³, сталеві арматури, лакофарбові матеріали, зварювальні електроди та інші матеріали.

5.3. Енергетичних — електроенергія для забезпечення потреб під час виконання будівельних робіт та експлуатації установки випалювання «горючих» від діючих мереж ПАТ «АЗОТ». Під час проведення робіт витрати електроенергії складе 11240 кВт·год, дизельного палива та бензину — 4,8 та 1,1 т відповідно. Додаткова витрата електроенергії під час експлуатації проектного об'єкта не передбачається.

5.4. Водних — водопостачання цеху М-2 прийнято оборотним, витрата річкової фільтрованої води для підживлення існуючого водооборотного циклу №8 у зв'язку з планованою діяльністю не збільшується.

5.5. Трудових — обслуговування установки здійснюється персоналом цеху М-2, залучення додаткових трудових ресурсів не передбачається.

6. Транспортне забезпечення (при будівництві і експлуатації)

Організацію транспортного забезпечення під час будівництва і експлуатації здійснює ПАТ «АЗОТ».

7. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності

Містобудівні та територіальні обмеження для планованої діяльності відсутні, оскільки планована діяльність розміщується на площах існуючої території підприємства.

8. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за варіантами:

у додатковій еколого-інженерній підготовці території немає необхідності

9. Можливі впливи планованої діяльності (при будівництві і експлуатації) на навколишнє середовище:

9.1. Клімат і мікроклімат — впливу немає.

9.2. Повітряне середовище — експлуатація об'єкта не пов'язана з постійними викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря. Періодично при пуску, підготовці до капітального ремонту або у разі аварійної зупинки агрега-

ту в атмосферу викидається парниковий газ — діоксид вуглецю (не більше 359,8 т/рік).

Під час будівництва:

- забруднення повітря викидами забруднюючих речовин під час роботи будівельної та спеціальної техніки: оксид вуглецю — 174,258 кг, оксид та діоксид азоту — 79,624 кг, діоксид сірки — 9,928 кг, неметанові леткі органічні сполуки — 1,577 кг, метан — 0,855 кг, аміак — 0,002 кг, сажа — 8,46 кг, бенз(а)пірен — 0,00068 кг за період будівництва;

- під час різання і зварювання металоконструкцій: оксид заліза (III) — 2,069 кг, оксид марганцю (IV) — 0,16 кг, оксид кремнію — 0,128 кг, фториди погано розчинні у воді — 0,333 кг, фториди добре розчинні у воді — 0,596 кг, газоподібні фтористі сполуки (HF) — 0,155 кг, оксиди азоту — 0,316 кг, оксид вуглецю — 1,556 кг за період будівництва;

- при нанесенні лакофарбових покриттів на поверхні: ксилол — 48 кг, сольвент — 50 кг, уайт-спирит — 47 кг, ацетон — 145 кг, бутилацетат — 23 кг, толуол — 119 кг за період будівництва.

9.3. Водне середовище — стічні води з масовою концентрацією діоксиду вуглецю 1 мг/л передаються на установку біологічної очистки цеху ОПСВ, збільшення витрати стічної води на 700 кг/год за рахунок збільшення потужності агрегату карбаміду.

9.4. Ґрунти — вплив відсутній.

9.5. Рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти — вплив відсутній.

9.6. Навколишнє соціальне середовище — вплив відсутній.

9.7. Навколишнє техногенне середовище — вплив відсутній.

10. Відходи виробництва і можливість їх повторного використання, утилізації, знешкодження або безпечного захоронення:

Газоподібні та рідкі відходи від планованої діяльності відсутні. Утворення твердих відходів відбувається один раз на два роки в період заміни паладієвого каталізатора ПК-ЗШН, який відправляється на афінаж в спеціалізовану організацію, що має відповідну ліцензію. Тверді відходи, що утворюються в ході робіт з технічного переоснащення (будівельні відходи, лом металів тощо), розміщуються за існуючою на підприємстві схемою.

11. Обсяг виконання ОВНС: у межах проектування, згідно з ДБН А.2.2-1-2003 «Склад і зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд».

12. Участь громадськості: ознайомитися з матеріалами проекту і ОВНС можна за адресою: м. Черкаси, вул. Першотравнева, 72, каб. 72А в робочі дні з 9-00 до 17-00, тел. (0472) 39-64-53.

ОГОЛОШЕННЯ

31 березня 2015 року о 12:00 в актовому залі заводоуправління ПАТ «АЗОТ» відбудуться громадські обговорення Заяви про наміри щодо Проекту «Технічне переоснащення турбокомпресорної установки діоксиду вуглецю з дооснащенням її установкою випалу «горючих» домішок з діоксиду вуглецю під тиском в цеху М-2 ПАТ «АЗОТ».

Сила людської доброти ТА МИЛОСЕРДЯ У КОЛІ ВЕТЕРАНІВ «АЗОТУ»

З поштової
скриньки

14 березня ветерани праці, яких об'єднує Благодійний фонд ПАТ «АЗОТ», відзначали історичну дату – 50-річчя одержання першої продукції. Це був чудовий привід вкотре пригадати, що не «хлібом єдиним» живуть виробничники. Їхні милосердні душі сповнені добротою, яка має силу в конкретних справах.

Ниточка доброчинності вже не одне десятиліття не переривається між керівництвом підприємства, всього колективу з тими людьми, які найбільше потребують допомоги. А «зв'язковою» цього ланцюга є ентузіаст благодійних справ Лариса Іванівна Лисенко, яка стояла біля витоків створення товариства «Милосердя» на «Азоті», а нині очолює обласний фонд милосердя і здоров'я. Їй завжди комфортно співпрацювати з виробничниками, які постійно підтримують її добрі ініціативи. Під час проведення будь-яких заходів вони охоче подають руку допомоги. Тому, без перебільшення, Лариса Іванівна називає своїх азотівців великим колективом волонтерів. У їх число вхо-

Пошанування ветеранів з нагоди ювілейної дати

дять і ветерани праці, які пускали аміачне виробництво. Вони здійснюють активне шефство над азотівцями-

«першопроходцями». Так, Іван Герасимович Холодняк та родина Гельфандів курують Володимира Ізотовича Позднякова,

а Василь Андрійович Мина часто навідується до Миколи Миколайовича Шевалдіна.

Зустріч ветеранів 14 березня та вшанування їхньої праці – це також прояв глибокої доброти. Звичайно, увесь цей ланцюжок людських чеснот йде від всього колективу Черкаського «Азоту» на чолі з Віталієм Леонідовичем Склярівим. Низький усім вам, шановні азотівці, ветеранський уклін.

Ганна Воробйова,
ветеран праці ПАТ «АЗОТ»

Від редакції.

Першого квітня Ганна Абрамівна Воробйова відзначатиме величний життєвий ювілей – славне 80-ліття. Розповідь про неї читайте в наступному номері газети.

На календарі Валентини Чечель – почесних 55 років

Красивий ювілей – дві життєві п'ятірки 15 березня доля подарувала Валентині Андріївні Чечель, яка 36 років незмінно трудиться на Черкаському «Азоті».

Скарбничка прожитих літ Валентини Андріївни наповнена різнобарв'ям. Сонячне дитинство на Корсунщині, навчання в Черкаському технічному училищі №2, професійне становлення на одному з найбільших хімічних підприємств міста, створення молоді сім'ї, народження сина Руслана і доньки Людмили...

Її сумлінність у роботі й надзвичайну людяність знають ще по цеху М-4, де пра-

цювала апаратником сушки, апаратником підготовки сировини, а потім, за обставинами, що склалися (хвороба доньки), стала дбати про комфорт і затишок виробничих приміщень. Прибиральницею Валентина Андріївна трудиться і в цеху М-7. А ще з ранньої весни й до пізньої осені турбується про квітники на цеховій клумбі. Доглядає кожну рослину з особливою любов'ю. «Її широко поважають і цінують у рідному колективі. Для молодого по-

коління вона як мама, до якої звертаються за підтримкою та порадою. Для кожного вона знайде хвилину уваги, щоб похвалити, підбадьорити, або й вказати на недоліки. Але робить вона це по-особливому м'яко», – так говорять про Валентину Андріївну в цеху. А ще ювілярка гарна господиня і в цьому не раз переконалися співробітники М-7.

Щиро сердечно вітаємо вас, дорога Валентино Андріївно, у продовження життєвого ювілею. Нехай Ваше подальше життя щодня повниться добрим самопочуттям, любов'ю, миром та щедрими посмішками весни!

Колектив цеху М-7

Все, здається, у Валентини Андріївни як в усіх. Але ті випробування, які довелося пережити жінці, не зламали її, не спустошили доброту серця, не применили оптимізму. Навпаки. Загартували, додали сили й прагнення жити заради рідних та близьких, заради колег і друзів, просто заради того, що Бог дав їй життя.

ПЕРША ДОПОМОГА у разі отримання закритих механічних травм

Ми продовжуємо подавати найголовніші правила невідкладної допомоги, які можуть згодитися будь-кому, врятувати здоров'я і навіть життя людини. Сьогодні мова піде про те, як діяти, якщо потерпілий отримав закриті механічні травми.

Перш за все варто пам'ятати, що кожна навіть найменшу порізину необхідно ретельно обробити, щоб запобігти її інфікуванню. Для цього достатньо змастити шкіру навколо рани розчином йоду або зеленки і накласти чисту пов'язку чи шматок пластиру.

Закриті пошкодження м'яких тканин (удари, розтягнення) характеризуються появою болю, припухлістю, порушенням рухливості в суглобі.

ПЕРША ДОПОМОГА В РАЗІ ЗАБОЇВ. На місце удару на 15-20 хвилин кладуть гумовий пузир з льодом, снігом чи холодною водою, потім накладають тугу пов'язку. Пузир з льодом потрібно тримати поверх пов'язки ще протягом 1 – 1,5 години.

Особливу небезпеку для життя потерпілого представляють пошкодження голови, органів грудної клітки та черевної порожнини.

Перша допомога в разі травми голови: серветки, лід, пов'язка

У разі травми голови людина відчуває запаморочення, шум у вухах, може блювати, втратити свідомість.

ПЕРША ДОПОМОГА В РАЗІ ТРАВМИ ГОЛОВИ. Травмованого потрібно покласти, розстебнути комір, на місце забою покласти пузир з льодом. У разі

блювання — повернути голову на бік, відкрити рот і очистити його з допомогою носової хусточки чи бинта. Необхідно також забезпечити потерпілому приплив свіжого повітря.

Травма в результаті удару грудної клітки може супроводжуватися порушенням

цілісності легень, про що свідчить поява синюшності, прискорення пульсу, утруднене та швидке дихання. У разі удару в живіт потерпілий відчуває сильний біль та напруження м'язів передньої черевної стінки, живіт стає цупким, як дошка. Потерпілий зазвичай лежить неспокійно, ноги зігнуті і приведені до живота, шкіра бліда, вкрита холодним потом.

У РАЗІ ПОШКОДЖЕННЯ ОРГАНІВ ГРУДНОЇ КЛІТКИ ЧИ ЖИВОТА, потерпілого слід терміново направити до лікарні.

У разі вивиху кінцівки, не намагаючись привести її в нормальне положення, накладають фіксуючу пов'язку за допомогою бинта, косинки чи шин. Після цього потерпілого потрібно доставити в травмпункт, де йому нададуть кваліфіковану допомогу.

Підготувала
Наталія Бакалова

Особовий склад 1 ДПРЗ перевіряли на готовність до екстреної ситуації

У зв'язку з посиленням варіантом несення служби та напруженою ситуацією в країні, 5 березня було проведено перевірку на готовність персоналу 1 ДПРЗ за сигналом «Збір-аварія».

Особовий склад 1 ДПРЗ готовий до перевірки

Весь особовий склад своєчасно прибув до місця розташування підпорядкованих підрозділів. У той же час відбулося шиккування особового складу щодо перевірки комплектації тривожних валіз, які містять базовий набір речей: мінімальний набір одягу, предмети гігієни, продукти харчування на 3 доби, які можуть знадобитися у випадку екстреної ситуації та призначені тільки для однієї особи, що дозволяє максимально швидко евакуюватися з небезпечної зони, наявності захисних костюмів Л-1 та комплектації протигазів.

Після перевірки було проведено нараду з метою підбиття підсумків службової діяльності 1 ДПРЗ УДСНС у Черкаській області за січень-лютий 2015 року. На нараді були присутні куратор підрозділу — начальник ОКЦ, полковник служби цивільного захисту О.А. Замедяньський, начальник 1 ДПРЗ, полковник служби цивільного захисту Ю.О. Литвин, які довели інформацію стосовно подій, що сталися в службі ДСНС. Також, до свята 8 Березня співробітникам загону були вручені подяки та грамоти.

Підготувала В.Соловйова

Вулиця Ярославів Вал зачарувала мене ще в студентські часи. Що не будинок, то ціле гроно унікальної архітектури Старого міста, що так гармоніє із сучасним стилем. Як тільки не називали вулицю! І Підвальною, і Полупановою, а з 1976 року — Ярославів Вал. Свій початок вона бере від Золотих Воріт. До неї долучаються вулиці Золотоворітська, Лисенка, Франка, Стрілецька та Гончара, а виходить вона на Львівську площу. Саме від пам'ятки історії Золотих Воріт і почалася моя подорож. Я тільки встигала переходити з

Дружною компанією біля Золотих Воріт

заможніші комерсанти, особливим шанувальником був Микола Терещенко. Леонід Родзянко збудував чотири будинки, серед них — два багатопверхових, в одному з яких (№14-б) мешкав і він сам. Нині тут діє театр «Сузір'я». В дуже красивому будинку 14-а (завдяки декору) всі квартири здавалися в оренду. Тут збирався весь столичний бомонд, де свої вірші читала Анна Ахматова. Вхід до цього будинку прикрашають довговолосі наяди (німфи джерел, річок та озер), які на своїх тендітних руках тримають вагу банківського бізнесу.

Тур вихідного дня. Історична цінність Ярославового Валу

Ця столична вулиця виникла ще в XII столітті майже водночас із життям Золотих Воріт як дорога попід міським валом, що був насипаний за часів великого київського князя Ярослава Мудрого. Звідси й походить теперішня назва вулиці, протяжність якої всього 885 метрів. Тут кожен відрізок має неабияку історичну цінність та власну самобутність. Вперше офіційну назву вулиця здобула у 1869 році.

одного боку вулиці на інший. Перше, що привертає тут увагу, — це замок барона Максима Штейнгеля (Ярославів Вал, 1). Цей будинок приховує в собі секрети середньовіччя. Але, говорять, що барон жив не в цьому будинку, а поруч, під номером 3. Тут був і його власний винний магазин. Вибудований він у 1858 році в стилі пізнього класицизму аналогічно камінному будинку на вулиці Лисенка, 2. А будинок під номером 1 належав багатому польському магнату Михайлу Підгорському. В'їзна арка, злі демонічні статуї зверху, ажурні

балкони... Можна описувати кожен деталь цього будинку. Згодом його викупив цукровий король Лев Бродський. В різні часи тут були диспетчерська екскурсбюро, кінотеатр на 100 місць, а ще раніше — кондитерська та комуналки. Тепер на 1-му поверсі діє виставка чудотворних ікон Афона. А в будинку №3 розташована резиденція посла Індії в Україні. До речі, це не єдине посольство на Ярославів Вал. Тут діють посольства Польщі (буд. №12), Канади (буд. №31), Італії (буд. №32-б), Словацької та Чеської Республік (буд. №№34, 34-а).

Помітною будівлею Ярославового Валу є Кераїмська кенаса, яка служить ще одним прикладом таланту відомого архітектора Владислава Городецького. Ця будівля у формі квадрата з пишним декором та скульптурою постійно привертає до себе увагу. Дім має загадкову історію. У XIX столітті в Києві проживали караїми. За релігійними поглядами вони належали до іудаїзму, але визнавали лише Старий завіт. Своєї будівлі для молитви у них не було, а тому на замовлення підприємця із Євпаторії Соломона Когена Городецький взявся за проект кенаси, будівництво якої розпочалося у 1898 році. Декоративними справами та інтер'єром займався італійський скульптор Еліо Саля. Окрасою кенаси є різьба, ліпнина у вигляді арабесок, кольорові вітражі. Незвичним є не лише зовнішній вигляд, а й внутрішнє оздоблення. Все це вражає своєю незвичною витонченістю. У різні роки у кенасі діяли Дім народів Сходу, Ляльковий театр, кінотеатр «Зоря», з 1980-го року — Будинок актора.

Цілий архітектурний ансамбль складають будинки, що належали знаменитому власнику кількох конезаводів Леоніду Родзянко — №№ 14 та 16. Його коні мали неабиякий успіх на змаганнях. Їх купували най-

Архітектурний декор на будинку Л.Родзянко

У будинку №15 (не зберігся) проживали професор-психіатр Іван Сікорський та його син, авіаконструктор Ігор Сікорський. У дворі цього будинку він зібрав свій другий вертоліт. На цій вулиці мешкало багато відомих особистостей: лікар Л.Українки, М.Заньковецької та Івана Карпенка-Карого — Феофіл Яновський; друг М.Лисенка — скрипаль Михайло Сикард; письменник Костянтин Паустовський, кібернетик Віктор Глушков...

Ярославів Вал — дійсно цікава вуличка Києва, яка має велике історичне значення та багато архітектурних пам'яток, які варто побачити на власні очі.

Неповторна краса Кераїмської кенаси

Радимо приготувати

Салат
із білої квасолі

Необхідно: 200 г білої квасолі, цибулина, зубок часнику, 1 ст. л оцту, 100 мл соняшникової олії, 1 ст. л томату-пюре, сіль, чорний мелений перець — за смаком.

Приготування: замочену на ніч квасолі проварити, змішати з дрібно нарізаною цибулею та часником. Приготувати заправу з оцту, соняшникової олії, томатного пюре, чорного меленого перцю та солі. Залити нею квасолі. Охолоджений салат розділити на порції та прикрасити кружечками помідора (огірка) і дрібно нарізаною петрушкою. Смачного вам!

Т.Кривиченко, м. Черкаси

24

БЕРЕЗНЯ

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

* Всесвітній день боротьби із захворюванням на туберкульоз.

Народилися такі особистості:

Еммануель Нобель — шведський винахідник підводних мін, батько Альфреда Нобеля — засновника Нобелівської премії; **Марія Закревська** — українська співачка. У 1905–1926 рр. працювала в оперних театрах Одеси, Харкова, Києва. Виконувала партії сопрано в спектаклях «Сорочинський ярмарок» (Парася), «Князь Ігор» (Ярославна), «Євгеній Онегін» (Тетяна) та інші; **Клавдія Шульженко** — радянська співачка й акторка, народна артистка СРСР (1971 р.). Уродженка Харкова; **Олександр Серов** — естрадний співак і композитор, уродженець Миколаївської області. Керував ВІА «Черемош» у Чернівцях, де співали сестри Ротару — Лідія й Ауріка.

Цей день в історії позначений такими подіями:

1822 рік. Англієць Уільям Черч першим запатентував друкарську набірну машину.
1882 рік. Роберт Кох повідомив про відкриття збудника туберкульозу.
1930 рік. Планета Плутон отримала своє ім'я. Пройшло голосування в обсерваторії Лоуелла. З трьох імен (Мінерва, Кронос і Плутон), перемогло ім'я Плутон, запропоноване одинадцятирічною школяркою з Оксфорда Венецією Бьорні.
1935 рік. У Харкові був відкритий пам'ятник Тарасу Шевченку.
1955 рік. У США встановлена перша нафтова вишка в морі.
1972 рік. Відбулася прем'єра славнозвісного фільму «Хрещений батько» Френсіса Форда Коппола.

Іменини в Марка, Катерини та Юхима.

ЧЕРКАСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМЕНІ ТАРАСА ГРИГОРОВИЧА
ШЕВЧЕНКА
ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

ЛЕАДЕР

Черкаський академічний обласний український музично-драматичний театр імені Т.Г.Шевченка запрошує у КВІТНІ 2015 року:

- 1 **ПРЕМ'ЄРА ВИСТАВИ
АКАДЕМІЯ СМІХУ** — середа (початок о 18 год. 30 хв.)
(П'єса Дена і Яни Гуменних)
- 3 **МІСТО НА «Ч»** — п'ятниця (початок о 18 год. 30 хв.)
(Експериментальна документальна вистава в жанрі вербатім Наталії Ворожбит. Тривалість вистави 1 год. 30 хв.)
- 4 **БОЇНГ-БОЇНГ** — субота (початок о 17 год.)
(Комедійна фантазія із життя стюардес на 2 дії Марка Камолетті)
- 5 **ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ** — неділя (початок о 17 год.)
(Комедія на 2 дії Михайла Старицького. Тривалість вистави 2 год. 15 хв.)

6-10 **СТРАСНИЙ ТИЖДЕНЬ З ВАСИЛЕМ СИМОНЕНКОМ
СЕРЕД ГРОМУ І ТИШІ** — з понеділка по п'ятницю (початок о 12 год.)
(Документальна історія Сергія Проскурні)

Вартість квитків від 20 грн.
Телефони для довідок: каса — 36-07-21, адміністратор — 36-07-18

Мудрі казки для дітей та дорослих:

- 5 **ДОРОГА ДО СОНЦЯ**
неділя (початок о 12 год.)
(Музична казка на 1 дію Аркадія Горіна та Едуарда Яворського. Тривалість вистави 1 год. 15 хв.)

З ювілеєм!

ШКАРБУТУ Володимира Леонідовича — інженера УКР із 40-річчям.

САВЧЕНКО Людмилу Яківну — бухгалтера розрахункової групи бухгалтерії із 50-річчям.

САВЧУКА Леоніда Івановича — начальника цеху К-1 із 50-річчям.

ЧЕЧЕЛЬ Валентину Андріївну — приборальницю службових приміщень цеху М-7 із 55-річчям.

АНДРІЙЧЕНКА Олега Анатолійовича — майстра УКР із 25-річчям.

ГАМЯНИНА Анатолія Федоровича — інженера з діагностики АТЦ із 55-річчям.

ШЕЛУДЬКА Сергія Юрійовича — складача поїздів залізничного цеху із 55-річчям.

ПОПОВА Павла Павловича — слюсаря-ремонтника цеху К-9 із 60-річчям.

ЧУДАЄВА Сергія Борисовича — електромонтера цеху ВПіПК із 55-річчям.

ПОЛОВОГО Віталія Вікторовича — інженера-технолога II категорії цеху А-5 із 30-річчям (вітання від мами — Галини Полової).

ЗАДУВАЙЛА Юрія Володимировича — слюсаря-ремонтника цеху К-7 із 45-річчям.

БОРОВИКА Сергія Миколайовича — слюсаря з ремонту автомобілів автотранспортного цеху із 45-річчям.

ПЕТРАШКА Володимира Григоровича — інженера УКР із 55-річчям.

ПАНЮШЕВА Андрія Вікторовича — апаратника підготовки сировини цеху М-6 із 45-річчям.

УМАНЕЦЬ Наталію Дмитрівну — контролера якості продукції і технологічного процесу ЦВТК із 50-річчям.

БРОВЧЕНКО Людмилу Анатоліївну — апаратника теплоутилізації цеху М-5 із 55-річчям.

ГОМЕНЮК Богдану Миколаївну — апаратника М-9 із 35-річчям.

КОСИНЬКО Надію Миколаївну — лаборанта хіманалізу ЦВТК із 45-річчям.

БЛИЗНЮКА Віктора Савелійовича — апаратника полімеризації цеху І-1 із 60-річчям.

РОМАНЧУКА Віктора Степановича — електромонтера цеху М-2 із 55-річчям.

БІЗЮКОВА Володимира Миколайовича — апаратника цеху А-3 із 45-річчям.

ПИСЬМЕННОГО Миколу Анатолійовича — докера-механізатора цеху М-9 із 30-річчям.

СОЛЯНИКА Євгена Олександровича — старшого майстра зміни цеху К-1 із 40-річчям.

НІЗЕЛКО Михайла Володимировича — машиніста компресорних установок цеху К-3 із 55-річчям.

ІВАЩЕНКА Олексія Івановича — монтажника ЦЗП із 55-річчям.

ЧУЙКЕВИЧ Надію Михайлівну — апаратника підготовки сировини цеху М-7 із 40-річчям.

МАМОНА Анатолія Григоровича — апаратника окислення цеху К-4 із 45-річчям.

КУЛІШОВА Валерія Валеріївни — апаратника цеху М-9 із 45-річчям.

ШВЕЦЯ Вадима Олександровича — столія РБЦ із 25-річчям.

ЛІВУ Любов Федорівну — машиніста насосних установок цеху ВПіПК із 55-річчям.

ЖУРАВЛЯ Володимира Євгеновича — слюсаря-ремонтника УКР із 50-річчям.

КРИЖАНОВСЬКОГО Олександра Миколайовича — машиніста компресорних установок цеху А-3 із 55-річчям.

Із 25-річчям трудового стажу!

КАЧКА Олександра Михайловича — водія автотранспортного цеху.

Нехай не покидає вас віра, надія і оптимізм. Щастя вам, доброго самопочуття, мирного неба і сонячних удач!

Визначні ювілеї працівників «Азоту»

Успіхів і довголіття при міцному здоров'ї

15 березня начальнику цеху К-1 Леоніду Івановичу Савчуку виповнилося 50 років. Половину із прожитого віку він трудиться на Черкаському «Азоті».

Леонід Іванович Савчук

Народився Леонід Іванович у селі Пушкарівка на Дніпропетровщині. В молодій сім'ї Савчуків він був першою дитиною. Тобто для молодших брата і сестри мав уже певний родинний авторитет. Відразу після закінчення в 1982 році десятирічки вступив до Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту, обравши спеціальність «Технологія основного органічного і нафтохімічного синтезу». На другому курсі Леоніда Івановича призвали до служби в армії, яка проходила під Ленінградом. Після демобілізації він продовжив здобувати вищу освіту і в 1989 році дипломованим спеціалістом за направленням приїхав на Черкаський «Азот».

Трудову біографію Леонід Іванович розпочав на виробництві капролактаму в цеху К-1 з посади апаратника синтезу 6 розряду. Вже через рік допитливого молодого фахівця призначили майстром зміни. Працював Леонід Іванович старшим майстром зміни в цеху К-1, потім заступником начальника цеху спочатку в цеху К-2, а згодом — в К-1. У 2006 році очолив цей структурний підрозділ. Тобто всі 25 років його професійної діяльності нерозривно пов'язані з виробництвом капролактаму. В колективі Леоніда Івановича поважають як грамотного спеціаліста, керівника, до якого можна в будь-який час звернутися і з виробничих, і з особистих питань. Він проблеми членів колективу сприймає як свої і завжди готовий прийти на допомогу. А ще Леонід Іванович дуже любить свою родину. Є турботливим і дбайливим чоловіком та батьком, добрим господарем. У студентські роки він познайомився з майбутньою дружиною, з якою в 1990 році створили сім'ю, а в 1992-му вона поповнилася народженням сина Володимира. Зараз дружина Світлана Володимирівна та син Володимир також працюють на Черкаському «Азоті». Тож на підприємстві ще на одну трудову династію стало більше.

Щиро вітаємо шановного Леоніда Івановича Савчука із золотим ювілеєм. Зичимо довголіття при здоров'ї, успіхів при натхненні, життєвих благ при радості та мирі!

Колектив цеху К-1

ВОНИ ДАЛИ ПЕРШИЙ ЧЕРКАСЬКИЙ АМІАК

14 березня на Черкаському «Азоті» вшановували ветеранів-аміачників, які півстоліття тому одержали першу продукцію й цим розпочали історію рідного підприємства.

Ветерани аміачного виробництва із теперішнім і колишнім керівництвом підприємства

Ветерани побували з екскурсією на території теперішнього ПАТ «АЗОТ», відвідали музей товариства, численні стенди, вітрини та експонати якого розповідають про трудову звитягу кількох поколінь хіміків, їхню сумлінну працю, оцінену високими державними та урядовими нагородами. На фотознімках – знайомі молоді й усміхнені обличчя колег, події давно минулих років.

Автор всіх фото в музеї – начальник бюро розмножувальної техніки ПАТ «АЗОТ» Михайло Захарін, який нещодавно відзначив півстолітній ювілей своєї роботи на підприємстві й протягом усього цього часу фіксував на фото як пам'ятні, урочисті, так і звичайні буденні моменти життя колективу хіміків.

Як нині працює «Азот» ветерани змогли побачити, побувавши в цеху з виробництва аміаку А-5. Ветеран праці Микола Крамаренко, який брав участь у пусках всіх цехів «Азоту» з виробництва аміаку (А-1, А-3, А-5), а потім трудився старшим апаратником в цеху А-5, з цікавістю розпитував молодих колег про те, як їм працюється з новою комп'ютеризованою системою управління.

– Цех А-5 – це потужне виробництво, що працює на японському обладнанні. Ми свого часу його встановлювали, пускали та освоювали. А з такими новітніми технологіями, коли все автоматизовано, управляти виробництвом, безперечно, простіше, – поділився враженнями Микола Олександрович.

Голова Правління ПАТ «АЗОТ» Віталій Склярів щиро подякував ветеранам за їхню самовіддану та нелегку працю, адже саме вони передали свої багаторічні знання, досвід і вміння молодому поколінню азотівців, яке нині успішно працює, виробляючи стратегічно важливу для країни продукцію. Також керівник підприємства розповів ветеранам чим сьогодні живе «Азот».

– Ми продовжуємо вашу справу, модернізуючи та вдосконалюючи виробництво, запроваджуючи новітні технології. У ряді цехів встановлено сучасні системи управління, які дозволяють якісно, швидко та ефективно керувати технологічним процесом. Завдяки заходам з енергоефективності вдалося значно зменшити показники споживання енергоресурсів, – зазначив Віталій Склярів. – Також приділяємо багато уваги соціальному захисту працівників. Розроблена і реалізується масштабна програма, яка охоплює багато напрямків: підготовка кадрів, створення належних побутових умов для виробників, реалізація заходів з метою підвищення охорони праці та техніки безпеки.

З визначною датою ветеранів також привітали генеральний директор Черкаського «Азоту» (1987 – 2002 роки) Борис Райков, заступник Голови Правління, технічний директор ПАТ «АЗОТ» Віктор Олійниченко, голова профкому підприємства Василь Іванов. Заслуги перших виробничників підприємства, які зробили значний внесок у становлення й розвиток підприємства, були відзначені почесними грамотами та медалями.

Наталія Бакалова,
фото М.Захаріна та Н.Бакалової

